

вратно. Кажи ми, защо хората не останаха сѣ диваци? Нели дивашкиятъ животъ е най-веселъ! Дивашката дружива нѣма книга, не държи перо, а само кървавъ мечъ. Но защо тогава хората се научиха да четатъ и да пишатъ? Старитѣ диваци трѣбваше да се измѣнятъ въ грамотни или пъкъ да отстѣпятъ мѣстото си на грамотни. Кажи ми, защо многобройнитѣ перси не можаха да надвиятъ надъ една шепа атиняни на Маратонското поле? Истина е, че тѣ бѣха неграмотни, полудиви и безъ голѣмо изкуство въ боя, когато атинянитѣ излѣзоха срѣщу тѣхъ не само съ мечове, но и съ наука, изкуство и **непобѣдимъ граждански духъ.**

— Но вашитѣ атиняни паднаха подъ остритѣ мечове на нашитѣ македонски храбри войници — добави Пердика, съ очевидна цѣль да докачи злочестия Прою, който постоянно го мѣмрѣше, че не залѣга толкова за науката.

— Азъ оплаквамъ злочестата сждба на моето нещастно отечество, каза съ дълбока тъга учителтъ, но дѣдо ви Филипъ II. не бѣ простъ човѣкъ. А нека кажа, че насъ най-много съсипа Александъръ въ битката при Херонея. Той простъ и неукъ човѣкъ ли е?

Аминта не можа да се стѣрпи. Той се приближи и намѣси въ разговора.

— Пердика погрѣшно мисли, че само силниятъ човѣкъ е полезенъ. Азъ не искамъ да бжда слабъ и хилавъ, но не искамъ и да бжда простъ, да не разбирамъ нищо отъ толкова любопитни науки и да не мога да свиря, когато хората тѣй много обичатъ да слушатъ музиката.

— Има едно нѣщо, което вие още не можете ясно да разберете, драги дѣца. Човѣкъ трѣбва да